

നമുക്ക് ചുറ്റം

കയ്പ്പുക്ക അവാർഡ്

സുധിര് പണിക്കവീട്ടിൽ

കുറച്ച് കയ്പ്പുക്കെങ്കിലും ആരോഗ്യത്തിനു ഉത്തമമാണു കയ്പ്പുക്ക. അതിൻറെ പേരിൽ ഒരവാർഡ് തുടങ്ങാമെന്ന ആശയം. ഒരു മലയാളിയുടെ തലയിൽ മാത്രമേ ഉളിക്കുകയുള്ളൂ. സന്ധനനായ വിദേശ മലയാളികൾ ശ്രദ്ധാതൃരത്തെത്താടാപ്പ്. ചില മോഹങ്ങളും. ഉണ്ട്. പണം. കൊണ്ട് അവയിൽ പലതും. ഇന്നു സാക്ഷാത്കരിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങളുമുണ്ട്. അർഹതയുള്ളത് ആഗ്രഹിക്കുകയും. അതിൽ സംതൃഷ്ടി അനുഭവിക്കുകയും. ചെയ്യേം ആരും പരിഹസിക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ പണത്തിൻറെ ബലത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നതോക്കെ നേടണമെന്നാശിക്കുന്നത് അതിമോഹമാണു്. കോഴിക്കോട്ടുള്ള ഒരു പണക്കാരൻ കാക്ക ടജ്മഹൽ കാണാൻ പോയ കമയുണ്ട്. സന്ദർശന സമയം. കഴിഞ്ഞത് കൊണ്ട് കാക്കാനെ ഉള്ളിൽ കയറ്റിയില്ല. കാക്ക അവിടത്തെ ജോലിക്കാരോട് ഒരു ചോദ്യം. “ഈതു കൊടുക്കണോ, ഈതു പോലെ നുറ്റ് ടാസ് മഹിള്ള് ബേടിക്കാനുള്ള കായി തമ്മട കയ്യിലുണ്ട്. തമ്മളാരാനും ബിസാരിച്ചത്. അക്കത്ത് കിടക്കണ ഷാജഹാനും, മുംതാസും, വകയിൽ തമ്മട വല്ലുപ്പായും, വല്ലുമയും. ആയി വരുമെന്നും കാക്ക തട്ടി വിട്ടു.

പണിംഖക ഒരു സംഘടന രൂപീകരിക്കുക എന്ന ചിന്തയായിരുന്നു മലയാളികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. സംഘടകരുടെ സ്ഥാനം. അങ്ങു മുകളിൽ (സ്റ്റേജിൽ) ആകുമെന്നറിയാവുന്നവർ അതിനു മുൻ കൈ എടുത്തു. അങ്ങനെ കാലം കഴിയവേ ചിലരോക്കെ സ്റ്റേജിൽ നിന്നിരാതായി. അവരെ ഇറക്കി മറ്റുള്ളവർക്ക് കയറാൻ പറ്റാതായപ്പോൾ അവർ വേറൊരു സംഘടനയുണ്ടാക്കി. കാക്കതൊള്ളായിരുന്നു. സംഘടനകൾ ഉണ്ടായിക്കാണിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആർക്കൂ. ഉപദ്രവമില്ലാത്തത്തോക്കാണ്ട് രൂപീകരണം. നിർവ്വിശ്വനം. നടന്നു. അപ്പോഴാണു ചിലരെ ചിലർ കസവു മുണ്ട് പുതപ്പിക്കുകയും. കയ്യിൽ എന്നോ വച്ചു കൊടുക്കുന്നതും. പലരും ശ്രദ്ധക്കുന്നത്. ത്രുശുർക്കാൻ പ്രാഥമിയേട്ടൻ പത്മശ്രീ കാശ് കൊടുത്ത് വാങ്ങാൻ പോയപോലെ നിഷ്കളെങ്കരായ പലരും. ആ കസവു മുണ്ടിനെപ്പറ്റിയും. അവാർഡ് എന്ന ബഹുമതിയെപ്പറ്റിയും. ചിന്തകാൻ തുടങ്ങി. മനസ്സിൽ കസവു മിന്നാൻ തുടങ്ങി. മിന്നൽ പിന്നെ ഇടിയായും. ഇടിമിനലായും. മാറി. കാരണം. കടയിൽ വിൽക്കാൻ വച്ചിരിക്കുന്ന ആ മുണ്ട് വെറുതെ ആരും. പുതപ്പിച്ച് തരുകയില്ല. കാശ് കൊടുത്ത് വാങ്ങി കൊണ്ടു വന്നാലും. അതു മാനുമായി പുതപ്പിച്ച് തരാൻ ഓരൾ വേണം; അതിനു ഒരു വേദി വേണം. അതിനു ചില യോഗ്യതകളും. വേണമെന്ന തിരിച്ചിറിവിൽ പലരും. അസാളിച്ചു. പുതപ്പിനോടൊപ്പ്. കിടുന്ന ആ അവാർഡ് കിടാനും. വേണം. യോഗ്യതകൾ. എഴുതുകാർ, സാമൂഹ്യസേവകർ, ഉന്നത ബിരുദം. നേടുന്നവർ, സംഘടകർ, പാവപ്പെട്ടവർക്ക് വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ടവർ, വൈദ്യരംഗത്ത് ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചവർ അങ്ങനെ യോഗ്യതകളുടെ പട്ടിക നീണ്ടപ്പോൾ ചിലരോക്കെ കുടി പുതുതായി ചില യോഗ്യതകൾ കണ്ണേതി. സ്ഥലത്തെ പ്രധാന ദിവസം, ഏറ്റവും പ്രായം. കുടിയ ദിവസിനാർ, ജനപ്പിച്ച എല്ലാ മക്കളെയും. ഉന്നത പദവിയിലെത്തിച്ച

മാത്രുക മാതാ-പിതാക്കൾ, ധനികർ, സുമുഖർ, കരിക്കല്ലൂർ, പരദുഷ്ടനാവിരുന്നാർ. ഈ പട്ടികകളിലോന്നും പെടാത്തവർ വിണ്ണും ചിന്താമശരായി. സ്വേച്ഛിൽ വച്ച കിട്ടുന്ന ആ പുതപ്പിനു വേണ്ടിയുള്ള കൂളിരിൽ ആശയങ്ങൾ മുളച്ച് വന്നു. അങ്ങനെന്നാണു കാർഷിക പാരമ്പര്യമുള്ള മലയാളികൾ കർഷകങ്ങളാർഡ് എന്ന ആശയം. ഉദിച്ചത്. ആരംഭശുരൂയാർ ഉടനെ തുന്നായും കൈക്കോട്ടും എടുത്തെല്ലാം എത്തെങ്കിലും. പുസ്തകം എഴുതി അവർഡ് വാങ്ങിക്കുന്നത് എളുപ്പമെന്നു കണ്ണു പണിയായുധങ്ങൾ താഴെ വച്ചുവെന്നു ഒരു അപശുതിയും പറന്നു.

എല്ലാവർക്കും. എല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിവുണ്ടെന്നും. അംഗീകാരങ്ങൾ വേണമെന്നും. അത് ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിനു മാത്രം. കിട്ടിയാൽ പോരായെന്നുമുള്ള സോഫ്റ്റ്‌വെല്ലുപ്പിന് ആരും പറയുകയില്ല. എന്നാൽ ടാജ്‌ഹാജിനു വില ചോദിച്ച കാക്കയോലു പണം കൊണ്ട് എല്ലാം. വാങ്ങാമെന്നു കരുതുന്നവർ സമുഹത്തിൽ അപഹരണിക്കപ്പെട്ടും. ബിരുദവും. ബിരുദവും. അതേപോലെയുള്ള കലാശാല അംഗീകാരങ്ങളും. ഒക്കെ കോളേജിൽ പോകാതെ കാൾ കൊടുത്ത് വാങ്ങി പേരിന്റെ പുരികിൽ എഴുതി നടക്കുന്നത് സമീപ ഭാവിയിൽ കാണാം. പത്ത് ദേശാന്തരിനു ഡോക്ടറേറ്റ് വാങ്ങിയവരുടെ കമകളും. അമേരിക്കൻ മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ മാത്രം കേൾക്കാവുന്ന വാർത്ത. ദൈവം സുന്ദരമാരെയും സുന്ദരിമാരെയും സുഷ്ടിപ്പേശാർ മനുഷ്യർ അവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള സഹാര മത്സരങ്ങൾ നടത്തി. അവരിൽ എറ്റവും മോഹിപ്പിക്കുന്നവർ വിജയികളായി. അങ്ങനെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാം റംഗങ്ങളിലും മത്സരങ്ങൾ നടക്കുന്നു. സാമർത്ഥ്യമുള്ളവർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ കിട്ടുന്നു. സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്തവർ അതു പണം. കൊടുത്ത് വാങ്ങുന്നു. തൊട്ടിനും പിടിച്ചതിനുമൊക്കെ അവാർഡ് സംഘടിപ്പിക്കുന്നോൾ അവാർഡുകളുടെ വിലയിടിയുന്നു എന്നു പൊതുജനം. മനസ്സിലാക്കുന്നോഴ്സും അവരിൽ ചിലർ അത് കിട്ടാൻ വേണ്ടി പെടാപാടു പെടുന്നത് രസകരമായ കാഴ്ചയാണു.

കയ്പ്പുക അവാർഡ് എന്ന പേരിൽ അമേരിക്കൻ മലയാളികളുടെ അടുക്കളേതോടത്തിനു അംഗീകാരം. കൊടുക്കുന്നുവെന്ന വാർത്ത മാഡ്യമങ്ങൾ കൊടുക്കിശേഷിച്ചു. മത്സരത്തിൽ എല്ലാവരും പങ്കടുക്കണമെന്ന് സംശാടകർ അഭ്യർത്ഥിച്ചു നടത്തി. സമ്മാനം. നേടണമെന്ന ആശാ ലതകൾ മലയാളികളുടെ മനസ്സിൽ പൊടിക്കാൻ തുടങ്ങി. വേന്തൽമാസങ്ങളിൽ വ്യാധാമത്തിനും കൗതുകത്തിനും വേണ്ടി പച്ചകൾ ക്രൂഷി നടത്തിയവരെ പുച്ചിച്ചിരുന്നവരും. പിടിക്കിൾ ബാക്കുഡിസിലെവക്ക് കൈകൊടുമായി ഇരിങ്ങി. മികച്ച വീടുകളിലേയും. ഭാര്യാ-ഭർത്താക്കന്മാർ അവരുടെ മൺസിൽ പണിയെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. വേലിക്കരുകിൽ വളക്കിലുക്കാം. കേട്ട അയൽപ്പക്കാരൻ എത്തി നോക്കി. കുപ്പിവളകൾ കിലുക്കിക്കാണ്ട് ഒരു പാവാടക്കാരി കയ്യിൽ പാൽമൊന്തയുമായി നടന്നു വരുന്നത് അയാളുടെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു ആ ദുരക്കാഴ്ചയിൽ അയാളുടെ മനസ്സിൽ അനുഭൂതികൾ താളിമിട്ടു. ഒളിക്കുന്നാൽ എന്നെ നോക്കുമ്പോൾ എന്ന് അയാൾ പതുക്കെ മൂളി. ശ്രഹനാമ്പര്യം. അവരുടെ സഹായിമിംബിമാരു, പച്ചക്കി ചെടിക്കളെ മക്കളു പോലെ താലോലിച്ചു. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ പ്രണയാർദ്ദരായി പോൻ തുനു കൊണ്ടാൽ മദിക്കും മൺസിൽ സംത്രേഷിച്ച നിന്നു പാടി. : നീ കുട്ട കുട്ടും. കരൾ ചില്ലയിൽ, നീ പെയ്തിരിങ്ങും വികാരങ്ങളിൽ ഞാൻ പുത്ത് നിൽക്കും. മരിക്കും. വരെ... കള്ളടച്ചു കിറുങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ, പരദുഷ്ടം. പറഞ്ഞും. പാര വച്ചും. സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ സുവകരമാണു ചെടികൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ അവക്ക് വെള്ളംമാണിച്ചും. അവയെ ശുശ്രൂഷിച്ചും. നടക്കുന്നത് എന്ന് പലർക്കും. തിരിച്ചിരുവുണ്ടായി. പ്രിയതമമാർ ആനന്ദ സാഹരതിലാറാടി. കാരണം. ദേഹമനങ്ങി കിളച്ചും. പച്ചക്കിൾകളുടെ ശനം. നുകർന്നു. നടന്ന ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് നവയൗഹ്യം. വിണ്ണു കിട്ടിയ ഉന്നേഷം. അവർ കണ്ണത്തി. അവാർഡ് എന്ന പ്രശ്നാഭന്തതിന്റെ പേരിൽ മൺസിൽ പണിത്തവർക്ക് പെണ്ണിന്റെ കരൾ കവരാൻ കഴിഞ്ഞു. സന്നം. തേജസ്സും. ഓജസ്സും. വർശിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മൺസിൽ മുട്ടുനു പടവലങ്ങ്, പച്ചപുലിൽ രത്നങ്ങൾ പോലെ വിളഞ്ഞ് കിടന്ന മത്തങ്ങ്, കുന്നലങ്ങ് പിന്നെ സകലയിടത്തും പടർന്നുകയറി സഹമൃദം. സ്ഥമപിക്കുന്ന പയർ വർഗ്ഗങ്ങൾ, ടീനേയജ്ജ് പ്രഗർജ്ജി എന്ന് അമേരിക്കാർ പറയുന്ന പോലെ നിന്നു പൊങ്ങുന്നതിനുമുന്ന് കായ്ച്ച് നിൽക്കുന്ന വെണ്ണക്കെ ചെടി, പച്ചക്കിൾക്കിടയിൽ ചുവന്നു തുടിച്ച് ഒരു മധ്യരപ്പതിനേട്ടകാരിയെപോലെ

ലജ്ജാനമ്മുവിയായി നിൽക്കുന്ന തകാളി അങ്ങനെ മലകരികളുടെ ഒരു പ്രദർശനം അമേരികൻ മലയാളി കർഷകൻ വിയർപ്പോഴുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു.

വയസ്സാൻ കാലത്ത് സാഹിത്യത്തിൽ ഒന്ന് പയറ്റാൻ കുറവേൻ ഇരങ്ങിയപോലെ പച്ചകരി ക്രൂഷികായി മലയാളിയിലെ കർഷകൻ ഒരുങ്ങി. അമേരികൻ മണ്ണിൽ കേരളത്തിലെ പച്ചകരി കൾ പടർന്നപതലിക്കുന്നത് ഇന്ത്യ-അമേരികൻ വിദേശനയത്തെ ബലപ്പെടുത്തിയേക്കാമെന്ന് ചിലർ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെയൊക്കെ ചിന്തകൾ കാടകയറ്റുന്നത് നമുക്ക് ചുറ്റും കാണുന്ന സ്ഥിരം കാഴ്ചകൾ. അമേരിക്ക നൽകിയ സുവലോലുപതയിൽ മുങ്ങി കഴിഞ്ഞവർ പച്ചകരി വളർത്താൻ പണിയെടുത്തപോൾ നടു വിലങ്ങിയും, ദേഹം വേദനിച്ചും അതു തുടരാൻ കഴിയാതെ വനപ്പോൾ കുറുക്കൻ മുന്തിൽ പുളിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞ പോലെ പച്ചകരി ക്രൂഷിയെ നിശ്ചന്തയി വിമർശിച്ചു. അവാർഡ് കിട്ടുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പായാൽ പിന്നെ അവർക്ക് ചെയ്യാവുന്നത് അത് മാത്രം. അല്ലെങ്കിൽ ശ്രീ ജോൺ ചെരിപുരും എഴുതിയപോലെ അളിയമാരുടെ ബേക്കുാർഡിൽ നിന്നും പടവലങ്ങ് മോഷണമാക്കാം. അമേരികൻ മലയാളി സമൂഹത്തിൽ അങ്ങനെ മലയാളക്കരയിലെ ഒരു കൊയ്ത്തുക്കാലത്തിൻ്റെ ആവേശവും മതശരവും അലയടിച്ചു.

ആരോക്കെ വിമർശിച്ചാലും ഈ ക്രൂഷി പരിപാടി അനുത്തിനു മേൽ പ്രായമുള്ളവർക്ക് വളരെ ഗുണം ചെയ്യും. അതിനു ഒരവാർഡ് കൊടുത്ത് പ്രോസാഹിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയുണ്ടോ എന്ന് മലയാളികളുടെ സ്വന്തം കാര്യം. വിയർക്കാതെ ഉപജീവനം കഴിക്കാൻ മാർഗ്ഗമുള്ളവർക്ക് ഒന്ന് വിയർക്കാൻ ഒരവസരമായ് ഇതിനെ കണക്കാക്കിയാൽ മതി. അതുകൊണ്ട് വേറോ അനുഗ്രഹവും കിട്ടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. കാരണം മനുഷ്യൻ വിയർക്കുന്നേം ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പന പാലിക്കപ്പെടുകയാണെല്ലാം. ദൈവം കനിയും ആരോഗ്യവും നന്നാവും. നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ച പോലെ എത്രെങ്കിലും ഒരവാർഡ് തരമാക്കണമെന്ന മോഹം അധികം പേരുകുമുണ്ട്. എന്നാൽ പലർക്കും മണ്ണിൽ പണിയെടുക്കാൻ കിട്ടുന്ന ഒരവസരത്തിന്റെ ആനന്ദം. ആണും. കയ്പ്പുകയും പേരിൽ ഒരവാർഡ് കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് അതിന്റെ ഔഷധഗുണങ്ങളെ കുറിച്ച് മനുഷ്യരെ ബോധവാനാരാക്കുകയാണും. ആ ചടങ്ങിനെ ആരോഗ്യപരിപാലന വേള എന്നു പേര് വിളിച്ച് സകല പച്ചകരികളുടെയും ഔഷധഗുണങ്ങളുടെയും അതെക്കുറിച്ച് അനിയുന്നവരെക്കാണ്ട് പ്രസംഗിപ്പിക്കുന്നത് നന്നാകും. അർക്കേഡിക്കിലും. ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു പ്രഖ്യാസം. അവതരിപ്പിക്കാൻ താൽപൂര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനും. അവസരം. കൊടുക്കണം. ഏറ്റവും നല്ല പ്രഖ്യാസത്തിനു ഒരു സേക്കന്റരേറ്റ് കൊടുക്കുന്ന കാര്യവും. പരിഗണിക്കാവുന്നതാണും. പച്ചകരികളിൽ പോഷക മൂല്യങ്ങൾ ധാരാളം. അടങ്കിയ കയ്പ്പുകയും ഇലയുടെ സുഗന്ധം. പോലും. മനുഷ്യരെ ഉന്നേഷരാക്കുന്നതാണും. ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യരുടെ ആരോഗ്യവും. സഹസ്രവും. സംരക്ഷിക്കാൻ സാക്ഷാൽ ധനാന്തരി ദേവലോകത്ത് നിന്നും കൊണ്ടു വന്നതാകാം. ഈ കയ്പ്പുകൾ. അമേരികൻ മലയാളികൾ അവർ വാങ്ങിയ സ്വന്തമായ ഇത്തിനി മണ്ണിൽ മലയാളനാട്ടിൽ നിന്നും. കൊണ്ട്‌വന്ന മലകരികൾ നട്ടുവളർത്തി പുരുഷികരയെ കർഷകരുടെ പാരമ്പര്യം. കാത്ത് സുക്ഷിക്കുട്ട്. വീടിൽന്റെ പിന്നാവുന്നത് അങ്ങനെ മലകരികൾ നിന്നും നിൽക്കുന്നേം സഹ്യദയനായ അമേരികൻ മലയാളി അൽപ്പം. സാഹിത്യക്രൂഷിയിലും ഏർപ്പെടുന്നത് സ്വഭാവികം.. വയലാറിൻ്റെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ചലച്ചിത്ര ശാന്തം ഉണ്ട്. കാലത്ത് പുതെത്താരു കുന്നും വല്ലിക്ക് കമ്മലു നൽകിയ വെയിലും; താൻ നട പയറിനു വിരലിലിടാനൊരു വെവയുരു മോതിരം. തന്നേ പോ.... അമേരികൻ മലയാളികൾ അത് ഒന്നു മാറ്റി പാടാം... താൻ നട കയ്പ്പുകൾക്ക് ഒരു നല്ല അവാർഡ് ആരെങ്കിലും. തന്നേ പോ...

അവാർഡുകളും. അതേപോലെ മറ്റൊരി അംഗീകാരങ്ങളുമായി അമേരികൻ മലയാളികളുടെ ജീവിതം ആനന്ദപ്രദവും, സുവസനസൃംഖ്യവുമാക്കുട്ട് എന്നാശംസിക്കുന്നു.